

РЕШЕНИЕ

№ 4107

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1053** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.194 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Е. М. В. от [населено място] срещу Заповед №4332з-6/05.01.2023 година на Началник отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, с която последният наложил на Е. М. В.- младши автоконтрольор- Първа степен в 02 група“ Пътен контрол“ на 01 Сектор“ Организация и контрол на пътното движение“ към Отдел “Пътна полиция“ при СДВР- дисциплинарно наказание–„Писмено предупреждение за срок“ от три месеца.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се, че Заповедта е издадена при неспазване на срока по чл.195,ал.1 от ЗМВР, както и неизпълнение на процедурата по чл.206 от ЗМВР, не съдържа мотиви и не са налице безспорни доказателства за извършеното дисциплинарно нарушение. Искане се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Е. М. В. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат П., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на Заповедта развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Началник отдел“ Пътна полиция“ при СДВР редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 513з-5070/21.07.2015 година оспорващият Е. М. В. е преназначен на длъжността- Младши автоконтрольор Първа степен в 02 Група“ Пътен контрол“ на 01 Сектор „ Организация и контрол на пътното движение“ към Отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, която длъжност е заемал и към момента на издаване на Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Със Заповед № 4332з-614/27.07.2022 година на Началник отдел“ Пътна полиция“ при СДВР е образувано дисциплинарно производство срещу служители на Отдел“ Пътна полиция“ при СДВР измежду които и срещу оспорващия- Е. М. В.- младши автоконтрольор в 02 Група „Пътен контрол“ на 01 Сектор “Ограничения и контрол на пътното движение“, определил състава на дисциплинарно- разследващия орган, посочил срока, в който следва да завърши дисциплинарното производство-двумесечен срок от издаване на Заповедта.

Оспорващият е запознат лично срещу подпис със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство на дата 10.08.2022 година лично срещу подпис и в присъствието на адвокат П..

На 12.08.2022 година оспорващият депозирал Сведение във връзка с образуваното срещу него дисциплинарно производство.

На 20.09.2022 година до За- Началник отдел „ Пътна полиция“ е депозирана Докладна записка от Председател на Дисциплинарно- разследващ орган, определен със Заповедта от 27.07.2022 година , с която е предложено да бъде удължен срокът на проверката до 27.11.2022 година и да се направи изменение на Заповедта от 27.07.2022 година вместо младши инспектор- И. С. Н.- младши автоконтрольор 02 Група „ „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 Сектор „ Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия към отдел“ Пътна полиция“ – СДВР да се чете младши инспектор И. С. Н.- младши автоконтрольор Първа степен в група “ Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистралаи“ на сектор“ Пътна полиция“.

Със Заповед № 4332з-801/27.09.2022 година За- началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР изменил Заповедта от 27.07.2022 година по отношение длъжността на лицето И. С. Н. и удължил срока за извършване на проверката по Заповедта от 27.07.2022 година до 27.11.2022 година.

Оспорващият е запознат лично срещу подпис със Заповедта за удължаване на срока на дата 08.10.2022 година.

На 02.11.2022 година Дисциплинарно- разследващият орган изготвил Обобщена справка рег. №4332р-65787, с която е предложено на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание- Писмено предупреждение за срок от три месеца.

На 04.11.2022 година до оспорващия е изпратена Покана за запознаване с Обобщената справка и му е даден срок от 24 часа след запознаване с Обобщената справка да депозира своите писмени обяснения и възражения.

Поканата е връчена на оспорващия на 07.11.2022 година

Обобщената справка е връчена на оспорващия на 07.11.2022 година и на подпомагащия в защитата адвокат В. П..

На 08.11.2022 година оспорващият депозирал допълнителните си писмени обяснения и възражения срещу Обобщената справка.

На 05.01.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, рег. № 4332з-6, с която наложил на оспорващия дисциплинарно наказание–, Писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца.

Заповедта е връчена на оспорващия на 10.01.2023 година и на подпомагащия в защитата адвокат П..

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства.

От показанията на свидетеля К. – колега на оспорващия се установява какво се случило на дата 04.03.2022 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК,от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед рег.№4332з-6/05.01.2023 година на Началник отдел“ Пътна полиция“ при СДВР представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената Заповед е издадена от некомпетентен орган. По аргумент от чл.204,т.4 от ЗМВР орган- наказанията се налагат от служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по [чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3](#). Съгласно ЗАПОВЕД № 8121з-140 ОТ 24 ЯНУАРИ 2017 Г. ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР ЗА СЛУЖИТЕЛИ ПО ЧЛ. 142, АЛ. 1, Т. 1 И 3 И АЛ. 3 ЗМВР Начланик отдел е ръководно длъжност и за този вид наказания,изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.197,ал.1,т.3 от ЗМВР -мъмрене, писмено предупреждение и порицание/респективно неговата длъжност е по-висока от заеманата от страна на оспорващия. орган/наказанията се налагат от ръководителите на структурите по [чл. 37](#) - за всички наказания по [чл. 197](#) за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по [чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3](#) .Съгласно чл.37 от ЗМВР основни структури на МВР са-главните дирекции, областните дирекции, Дирекция "Вътрешна сигурност", Дирекция "Миграция", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество", дирекциите от общата и специализираната администрация, Академията на МВР, Медицинският институт на МВР,Националният институт по криминалистика,Институтът по психология. Главните дирекции, областните дирекции, дирекция "Миграция", дирекция "Международни проекти", дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", дирекция "Комуникационни и информационни системи", Академията на МВР и Медицинският институт са юридически лица. По силата на алинея трета на чл.37 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.[Чл. 204 ЗМВР](#) регламентира компетентността на органите за налагане на дисциплинарно

наказание в зависимост от неговия вид и в зависимост от заеманата длъжност, като всички ръководители на отделните структури в рамките на основната притежават компетентност на дисциплинарно- наказващ орган, като същата не може да бъде ограничавана или стеснявана.

Но по делото липсват доказателства, че лицето издало Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание- З. З. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Началник Отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, като с Определението за насрочване съдът изрично указа на ответника по оспорването, че за това обстоятелство не сочи доказателства, но такива в хода на съдебното производство не бяха представени. Простото отбелязване в Заповедта, че лицето заема съответната длъжност без да са приложени доказателства в този смисъл, не може да доведе до извод, че Заповедта е издадена от компетентен орган. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първото основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на Заповедта прави последната нищожна, непораждаща правни последици и предполага обявяването на нищожността.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски в размер на 910 лева- държавна такса и адвокатско възнаграждение. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Заповед №4332з-6/05.01.2023 година на

Началник отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, с която последният наложил на Е. М. В.- младши автоконтрольор- Първа степен в 02 група“ Пътен контрол“ на 01 Сектор“ Организация и контрол на пътното движение“ към Отдел “Пътна полиция“ при СДВР- дисциплинарно наказание–„Писмено предупреждение за срок“ от три месеца.

ОСЪЖДА НАЧАЛНИК ОТДЕЛ“ ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ ПРИ СДВР ДА ЗАПЛАТИ НА Е. М. В. ОТ ГР. СОФИЯ СУМАТА ОТ 910 ЛЕВА-РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СДВР.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ: